

בס"ד יג' מר-חשון ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 17: 37
 צאת השבת - 18: 27
 רבנו תם - 19: 03
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1179
 @ במוצאי שבת סוף זמן "ברכת הלבנה" כל הלילה.
 @ ביום שלישי טו' חשון פטירת ר' אליעזר מן ש"ך זצ"ל
 @ במוצאי שבת עוברים לשעון חורף.
 @ להקדשת העלון לרפואה, ברכה והצלחה, 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטירין: "למה תאמר"
 (ישעיה מ')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

פרישת לך-לך

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30
 מענייני הפרשה:

עשרה ניסיונות שמתנסה אברהם אבינו.
 אברהם במצרים - מעשה אבות סימן לבנים עד היום הזה.
 ברית בין הבתרים ומעשה הגר וישמעאל.
 בריתו של אברהם אבינו - ושל ישמעאל בנו.
 "ויאמר ה' אל אברם לך לך... ואעשך לגוי גדול... ויהיה ברכה" (יב, א-ב)
 'ואעשך לגוי גדול' - סופי תיבות: **כלי**. שהוא ראשי תיבות - **כהנים, לויים, ישראל**. בכך רמז ה' יתברך לאברהם כי עתיד לצאת ממנו עם ישראל המחולק לכהנים, לויים וישראל ואשר עתיד לקבל את התורה שהיא 'כלי חמדה' - ורק אם ישמרו עם ישראל את התורה אזי יזכו להיות גוי גדול, גדול ברוחניות ובקרבתו לה' יתברך. (זה השער)
 "ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה" "אהלה" כתיב (לשון נקבה, והקרי הוא "אהלו"), בתחילה נטה את אוהל אשתו ואחר כך את שלו (רש"י). דהיינו אברהם אבינו הקדים לבנות את אוהל אשתו, **לפי שצריך לכבדה יותר מגופו**. (ופריו מתוק)
 "ויוצא אותו החוץ... הבט לא השמימה וספור הכוכבים"
 רמז לו שכמו שכוכבים אפילו שנראים קטנים למאוד אבל באמת הם גדולים פי כמה וכמה מכדור הארץ, כך ישראל אפילו שאצל אומות העולם הם נראים קטנים אבל באמת הם גדולים וחשובים עד מאוד.
 "והייתה נפשי בגללך" (י"ב, י"ג)
 כתב רבי דניאל פלנטי שליט"א, בספרו "פניני דניאל": אפשר לרמז בזה על מה שאמרנו חז"ל: "מות וחיים ביד הלשון". שכן תיבת "**בגללך**", בגימטריה: "**פה**". כלומר, **בגלל הפה יזכה האדם לחיים**, וכך גם אמר אברהם לשרה שעיקר חיותו תלוי עתה באופן דיבורה: "**וחיתה נפשי בגללך**".
 "בעצם היום הזה נמוך אברהם וישמעאל בנו" גדולה מילה שנכרתו עליה י"ג בריתות, פירוש 13 פעמים כתוב בפרשה זו התיבה "ברית". מי שלא מל את עצמו אחרי שהגיע לעול המצוות חייב כרת, ואביו עובר בעשה לאחר שמונה ימים.

"אמרי לא אחותי את"
 ב' במסורה: הכא, ואידך "אמור לחכמה אחותי את" לומר **שאברהם וגם שרה היו גדולים בחכמה**.
 "ומלכי צדק מלך שלם הוציא..."
 מלך שלם הוציא ר"ת **מש"ת**. וכבר הודעתך, כי שם בן נח, הוא מלכי צדק, והוא אחד מגלגולי הבל בן אדם.
 "ויהי ריב בין רועה מקנה אברם ובין רועי מקנה לוט" הכתוב אמר: "תולה ארץ על בלימה" - שכל קיום העולם, שאדם בולם פיו בשעת מריבה. וצריך לחלק מילת **בלימה** לשניים: **בלי מה**. כאשר מחסיר אותיות מה מקיים העולם. וההבדל בין אותיות ריב ל-**מריבה** הם אותיות **מה**. כאשר זה ריב בלשון זכר - זה לא מוליד ואפשר עדיין לעצור את הריב. אבל כאשר נעשה מריבה - נוספות אותיות "**מה**" נעשה נקבה והיא מולידה, וקשה לעצור המריבה. ואמר אברם ללוט שעדיף להיפרד עכשיו שזה **בגדר ריב בלשון זכר לפני שתהיה מריבה בלשון נקבה**.
 "ויזכרו בך כל משפחות האדמה" (יב ג')
 פירש רש"י אדם אומר לבנו תהא כאברהם. ולמה דווקא לבנו?? ומדוע דווקא אברהם?? אלא, אומר האבא לבנו רוצה אני לראותך ת"ח גדול וצדיק. שואל הבן, אבא, אבל אתה גם יהודי טוב מתפלל קצת, לומד קצת. אני רוצה להיות כמותך?? עונה לו האבא, אני מברך אותך שתהא כאברהם, שהיה לו אבא (תרח) ועם כל זאת יצא ממנו אברהם אבינו... (הרב יעקב חן)
 "ובן משק ביתי הוא המשק אליעזר"
 שלושה פירושים למילה "**דמשק**".
 א. מוצאו מדמשק. ב. רדף את המלכים עד דמשק.
 ג. נוטריקון: דולה **ומשקה** (מתורת רבו לאחרים).

פִּנְת הַיָּבִים וְהַפְתָּגִים
שָׁב עַל הַמְדוּכָה =
הַתְּקִשָּׁה בְּפִתּוֹן פְּעֵיהָ קִשָּׁה. מְדוּכָה = מִכְתָּשׁ.
 על פי התלמוד המדוּכָה היא גם בִּימָה זְמִנִּית. כֶּף אֶפְשָׁר לְהִבִּין אֶת הַפְתּוֹב אֹדוֹת חֲגֵי הַפְּבִיא.
דוּגְמָה: רָאשֵׁי פְתֵי הַמְשָׁפֵט לְשָׁבוּ עַל הַמְדוּכָה בְּעִנְיַן הַמְּסֻבָּה שֶׁהִיָּע לְיָדָם.
מְקוֹר: הַתְּחִילוֹ [חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל] מְסַבְּבִים אוֹתוֹ [את ר' דוּסָא] בְּהַלְכוֹת, עַד שֶׁהִגִּיעַ לְ"צֶרֶת הַפֶּת". אָמְרוּ לוֹ: צֶרֶת הַפֶּת - מֵהוּ? אָמַר לָהֶם: מִחֲלָקֶת בֵּית שְׁמַאי וּבֵית הֶלֶל. אָבֵל מַעֲיֵד אֲנִי עָלֶי שְׁמַיִם וְאָרֶץ, שֶׁעַל הַמְדוּכָה זֶה שָׁב חֲגֵי הַנְּבִיא וְאָמַר - צֶרֶת הַפֶּת אֲסוּרָה. [בְּקִמּוֹת ט"ז]. (ניבונכו)

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

הנחיות הליכות לשבת קודש במצב חירום
(הרב ירון אשכנזי, ראש קו ההלכה הספרדי)

מכל מלמד"ה השכלתי לא לקבל מתנות מגאוותנים

מדוע לא רצה אברם לקחת מתנות ממלך סדום, והרי הוא הציל אותו מארבעת מלכי הצפון, ומגיע לו לקבל על כך תמורה?

והרי אמר לשרה: "אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחייתה נפשי בגלגלך" (יב יג)

רש"י פירש יתנו לי מתנות. ומפורסמת הקושיה איך אפשר לומר שאברם היה רוצה מתנות?

ועוד: מדוע חשש אברם שמלך סדום יגיד "אני העשרתי את אברם", והרי אברם היה עשיר עוד לפני כן שכתוב: "וְאֶבְרָם כָּבֵד מְאֹד בְּמִקְנֵה בְּקָסָף וּבְצֹהֲבִים?"

אלא נראה שאברם הכיר את מידותיהם השליליות של אנשי סדום - ובכללן את מידת הגאווה. (יחזקאל טז) הִנֵּה זֶה הֵיָה עוֹן סְדֹם אַחֲוֹתָי; גָּאוֹן שִׁבְעַת לַחֵם וְשִׁלֹּת הַשֵּׁקֶט הֵיָה לָהּ וּלְבִנוֹתֶיהָ וְיָד עֲנִי וְאֶבְיוֹן לֹא הִחֲזִיקָהּ.

אילו היה אברם מסכים לקבל ממלך סדום אפילו שרוך-נעל אחד, היה מלך סדום מתגאה ואומר: "אני העשרתי את אברם, כל הרכוש של אברם בא רק משרוך-הנעל שנתתי לו. השרוך שלי יהביא לו מזל ורק בזכות זה הוא הצליח לשמור על עשרו".

יותר מזה: ייתכן שמלך סדום גם היה דורש מאברם 50% מה"רווחים" שהרוויח משרוך-הנעל שנתן לו...

כדי להימנע ממצב מביך זה, העדיף אברם שלא לקבל ממלך סדום הגאוותן שום דבר.

וְלֹא-יִקְרָא עוֹד אֶת-שִׁמְךָ, אֲבָרָם; וְהָיָה שִׁמְךָ אֲבָרָהּ, כִּי אֶב-הַמּוֹן הוּיָהּ יְתִיתִיךָ. (יז, ה')

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, אֶל-אֲבָרָהָם, שְׂרֵי אֲשַׁתְּךָ, לֹא-תִקְרָא אֶת-שְׁמִי שְׂרֵי: כִּי שָׂרָה, שְׁמִי". (יז, טו')

"וַאֲגַדְלָה שִׁמְךָ". יש כמה ביאורים בברכה זו. רש"י כותב: "וַאֲגַדְלָה שִׁמְךָ – הַרִינִי מוֹסִיף אוֹת אַחַת עַל שִׁמְךָ, שַׁעַד עֲכָשִׂי שִׁמְךָ אֲבָרָם, מִכֵּאֵן וְאֵילֶךְ אֲבָרָהָם, וְאֲבָרָהָם עוֹלָה בְּגִימְטְרִיָּה 248 (כנגד אבריו של אדם)".

שמו של אברם התגדל בעקבות הוספת האות ה'. לשרי החליפו את האות ה' בה'. (שרי הפכה לשרה)

הרב יעקב גלינסקי מביא רעיון יפה: שמו של אברהם אמנם התגדל, ולכאורה שרי נחסרה, היה לה ה', ועכשיו יש לה ה', זאת אומרת ירד לה חמש... מה משמעות הדברים?

אומר הרב יעקב גלינסקי, "החיסרון" של שרי, זה עצמו גדלותה. האות ה' מורכבת מה' ועוד ה'. שרה לקחה ה' אחד שלה ונתנה לבעלה – אברהם, ולה נשא ה' אחד. כשאישה תורמת משלה ומחסרת מעצמה עבור בעלה – **זו גדלותה**...

וכן בפרשת תרומה: "וּיִקְחוּ, לֹא 'וּיִתְּנוּ' – כִּי כִשְׂדָם מַעֲנִיק מִשְׁלוֹ לְאַחֲרָיִם, הוּא קָנָה בִּנְפֹשׁוֹ מֵעֵלָה נְצִיחִית, וְיוֹתֵר מִמָּה שֶׁהוּא נוֹתֵן, הוּא בַעֲצָם לֹקֵחַ..."

א. מותר להפעיל את הרדיו על גל שקט שמשודר בתחנות הרדיו והדתיות ושומרות שבת וכאשר ישנה אזעקה יש התראה ויש עידכונים לפי הצורך, אבל אסור להפעיל רדיו רגיל או טלוויזיה מכיוון שמחללים שבת גם בדברים שאין צורך בהם.

כיום ישנה אפליקציה של פיקוד העורף שבזמן אזעקה באותו איזור הטלפון מצפצף, כמובן שפיתרון זה עדיף על הכל.

ב. במשפחה שיש אנשים שאינם שומרים שבת ומוכנים לשמור שבת רק באופן שיפעילו טלוויזיה באופן קבוע מלפני שבת אף שבוודאי יש בזה איסור מכל מקום לגבי מתחזקים מסוג זה יש צדדים לכאן ולכאן ולכן יש להתייעץ עם רב.

ג. אם אירעה הפסקת חשמל והאוכל נמצא על הפלטה והתבשיל מבושל כל צרכו:

אם התבשיל יבש ללא רוטב או שיש בו מעט רוטב מותר להניחו על הפלטה אף אם נצטנן לגמרי.

אם התבשיל לח ומרקי יש חילוקי דינים:

אם התבשיל עדיין רותח מותר להעבירו לפלטה אחרת, ואם האוכל הצטנן לגמרי והוא לח אסור להעבירו לפלטה אחרת.

אם התבשיל נשאר על גבי הפלטה ואחרי כמה שעות נדלקה הפלטה והאוכל מתחמם, מותר.

ד. במקרה שצריכים להיכנס לממ"ד ואין חשמל, וצריכים להפעיל את החשמל כדי שהילדים הקטנים לא ייבהלו, יש להקל לרמוז לגוי שחשוך ומפחיד בתוך החדר שידליק את האור.

ה. אנשים שנמצאים במצב כוונות, כיתת כוונות, הצלה וכו' מותרים בנשיאת מכשיר הטלפון ולראות את ההתרעות, במקרה שיש גוי מזומן ואפשר שהגוי יפעיל את המכשיר עדיף, ואם אין גוי ואין אפשרות ניתן לראות את העידכונים ויפעיל את הטלפון בשינוי על ידי החלקה בגב היד, וכן הקלדה יעשה בגב האצבע וכן על זה הדרך כל מה שאפשר לשנות בקלות יעשה בשינוי, ואם אי אפשר לעשות בשינוי יכול להשתמש בטלפון רגיל לצורכי ביטחון ורפואה.

ו. חיילים הנמצאים במשמרת 12 שעות ורוצים לשוב לביתם לנוח ולאגור כוחות להמשך הלחימה, ואם נאסר עליהם את השיבה הביתה יאלצו לנוח בשטח וזה עלול לפגוע באיכות הפעילות למחרת, יש להורות להם לכתחילה שיכולים לשוב לביתם לאגור כוחות, כאמור כל זה דווקא כאשר יודעים שיש צורך מבצעי בחילול שבת זה, כנייל לגבי העובדים בשירות חיוני שמותר להם לשוב לביתם בסיום העבודה, אבל אין היתר לחייל להגיע לחופשה בשבת ללא צורך חס ושלום.

ז. אין לשלוח הודעות סמס או ווצאפ תוך כדי השבת לשאלו בשלומם של אנשים, ההיתרים במקרים אלו הם רק ביעוץ פרטי עם רב בקו ההלכה, ולכן במשל אם אשה חרדה לגורל בעלה הנמצא בחזית או אנשים שיש להם חרדות דומות.

ח. פשוט הדבר שמותר ואף מצווה ליטול את הנשק בשבת כזו לבית הכנסת, ולהדליק מצלמות אבטחה שיפעלו כל השבת.

"הקב"ה לא חייב!"

הלילה הוא ליל נישואינו העשירי... כן, אני מודה לקב"ה שזיכה אותי בבעל אברך ת"ח, ירא שמים, עדין נפש, ובעל רגישות נדירה, שאפילו לא השמיע צלילון של טרונייה, לא שביב של אכזבה, ולא ייאוש. אבל הבית ריק משמחת ילדים, ואין בכתלים קישקושי צבעים, ואף קוביית משחק או צעצוע לא נחבאים מתחת למיטה או מאחורי הדלת. אישה עקרה. שמעתי שעל פי ההלכה יכול הבעל לגרש את אשתו אחרי 10 שנות נישואין... לא חששתי, ידעתי שאצל אישי הגזירה היא משותפת והוא לא יצער אותי לעולם! הצער שלי לא מניח לי, אני טרודה, חסרת מנוחה. מעגל שאין לו סוף. החלטתי לנסוע לגדול הדור הגאון שלמה זלמן אוירבך זצ"ל.

דפקתי בעדינות על הדלת. הרב פתח, מי שהכירו הוקסם מהארט-פניו הלבבית. "מה אוכל לעזור שאל?" סיפרתי על בעלי הצדיק, על שלום בית, ואז פרצתי בככי גדול. עשר שנות נישואין, ללא ילדים, והרופאים אמרו אין סיכוי. והבכי שוטף כנרה מתגלגל... כשנרגעתי מעט, שמעתי מפיו הקדוש משפטים מזעזעים מחד, ומופלאים מאידך. מילים קשות ואוהבות יחדיו, כמו אש ומים המשמשים בערבוביה אל-טבעית. "אני מאד מצטער בשבילך", אמר בלחש בעיניים מורדות, ואז הגביה מעט קולו והוסיף "אבל הקב"ה לא חייב לתת לך ילדים... הוא לא חייב לתת בריאות, ולא חייב לתת פרנסה, או בית או משפחה..." ובקול תקיף וחד סיכם את דבריו "הקב"ה לא חייב!"

חשבתי לתומי שאשמע ממנו דברי נחמה, עידוד, שהקב"ה רחמן ועוד אזכה לישועה ואולי יתן לי ברכה מיוחדת בצרוף סגולה, והנה אני שומעת "הקב"ה לא חייב לך ילדים!!!" הסתחררתי ועולמי חשך בעדי לרגע. אבל הרב המיוחד הזה לא הטיף לי מוסר, הוא פשוט מילא אותי במסר מכוון.

לפתע חשתי חמימות פנימית, של גילוי שמיימי, כואב, שורף את הלב אבל אמיתי. הכי אמיתי שיש. השתררה דממה, הבנת שאין לו מה להוסיף לי, וכנראה זו גזירה שעלי לקבל באהבה.

הסתובבתי לצאת, "תודה כבוד הרב" מלמלתי. עשיתי צעד קטן החוצה ופתאום שמעתי מילה: "אבל", הוא אמר "אבל". הפניתי ראשי לעברו. ומכאן ואילך שמעתי את המשפט הכל כך פשוט, אבל כה עצום ובונה ומטלטל לבבות: "אבל דעי לך, שאם את תעשי למען אנשים מה שאת לא חייבת, אז מהשמיים יעשו איתך מה שלא חייבים לך. כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים, ומידה כנגד מידה לא בטלה..."

החילותי לשנן את המשפט הזה, מדקדקת במילותיו כמו בקריאת שמע, "אם את תעשי למען אנשים מה שאת לא חייבת, מן השמים יעשו איתך מה שלא חייבים לך". אמרתי "תודה רבה", וירדתי במדרגות, בוכה מאושר. קיבלתי הרגע פרספקטיבה לכל החיים, הבטתי בשחקים ולחשתי "הקב"ה, הבנתי הכל, אני בתך האוהבת מבטיחה לך, שכמו

שאתה נותן בחינם לכולם, לבני אנוש, לחיות ולעופות ולכל בריותיך, גם אני אתן מזמני מכספי ומהכוחות שלי לילדיך. אני אעשה המון למענם, גם אם אני אינני חייבת...". ואז גמלה החלטה בליבי. מחר אלך לבית היולדות ואעזור ליוולדות. הן חלשות וזקוקות לסייעוד. קניתי כמה מתנות והפתעות והלכתי לשמח אותן.

החלטתי להפנות את מרצי הוני ואוני גם למחלקת הילדים הכי... הכי... אונקולוגיה. קניתי מן המעט שיש לי, המון ממתקים, מכל הסוגים. וופלות, וחלווה וקוקוס ושוקולדים. שקדים ותמרים וסוכריות וחטיפים, והכל ארזתי בסלסלות ובעיצוב סגוני ומשובב עין. התחלתי לעבור מאחת לאחת, ממיטה למיטה בחיך, במאור פנים כשאני אוזנת את עגלת הנירוסטה, שאף היא מעוצבת בשלל צלופנים וניירות מרשרשים, תענוג לעין, לחיך, וללב. לעשות כרצון איש ואשה, שבשעות הקשות הללו בוודאי ובוודאי שכל גילוי של מתיקות והארט-פנים הוא נכס נצחי עבורם, שכן מצוות ביקור חולים, כידוע אין לה שיעור, ומי גדול מבקרי החולים? הקב"ה שסעד את אברהם אבינו.

השקעתי במצוה הזו את הלב הנשמה הכוח והכסף. התאהבתי בחסד הזה, וכל חיך קטנטן של חולה, שובב את נפשי. ריבונו של עולם, הרי שכונה שורה למעלה ממראשותיו של חולה, ובודאי שהמבריאים הללו הם צדיקים אמיתיים שאינם בועטים ביסורים, ולכן ברכתם ראויה שתתקיים. ביקשתי שיברכוני בשמחה, עם הכרת הטוב, שספק אם אני ראויה לה... אחרי שנה נולד לנו במזל טוב - בן. אחרי ארבע שנים נוספות קיבלנו מתנה נוספת מהקב"ה שלא חייב לנו ילדים, עוד תאומות מקסימות. אבל אני לא הפסקתי עם החובה שאינני חייבת. חיי סובבים סביב המתקת חייהם של הילדים החולים, האנשים והנשים הללו שנמצאים בבית הרפואה, ובחסדי השי"ת יבראו.

מדי יום שני בשבוע עם אמי שתחיה, ועם בנותי, (כשהן בחופשה מן הלימודים) אנו מחלקות מאות סלסלות מתוקות, שממתיקות חיים.

הרבה ממתקים בחודש!!! למען בניו ובנותיו של מלך מלכי המלכים, שדורש מעמנו להיטיב עם הזולת, גם מבלי לקבל שכר, גם מבלי ליחס את מה שקיבלנו ממנו, ביחס ישיר למה שנתנו מעצמנו לאחרים.

כבר חלפו שנים רבות מאז. לפני ארבעה חודשים חיתנו את בני בכורי, שהוא תלמיד חכם גדול, ובחתונתו שימחוני - בין השאר - מאות רבות של רופאים אנשי צוות וחולים שהבריאו.

ראיתי הרבה פרידות בחיי, חוויתי המון תודות מכאלה על ערש דווי, שקוביית שוקולד בלשונם גרמה להם אושר עצום, שאינני יכולה לתארו.

ההסתכלות שלי על חיינו עלי אדמות מאד אופטימית, מאד שמחה, ולא אגואיסטית. אינני אשה עשירה, בעלי אברך שלא מקבל מילגה והממתקים שאני משיגה מכספי ומתורמים עולים לי במאמץ רב. אבל הכל שווה. כי במידה עצומה אני חשה שהאושר שלי מקורו בעובדה שאני עושה לזולת מה שאני לא חייבת, אבל עכשיו זה כה הדוק בשיגרת חיי, עד שזה הפך למחוייבות ממכרת ממש. (קובי לוי)

"בניך בשתי ימים" - חינוך

איך מרגיעים את הילדים בזמן מתקפת טילים

למילות עידוד יש דרך מופלאה להשיב לילד את תחושת הבטחון והרוגע, שבאים עם הידיעה שאמא ואבא שם כדי לדאוג לו ולהגן עליו. לכן חשוב במיוחד לתקשר עם הילדים - גם בשגרה אבל במיוחד בתקופות של מתקפות טילים. תנו להם לדעת שאתם שם כדי להקשיב לחששות, לפחדים ולדאגות שלהם. גלו אמפתיה, סבלנות ואופטימיות לגבי העתיד, ותבלו את ההקשבה שלכם בחיבוק חם ואוהב. כאשר ילדנו שומעים את האזעקה הם מבינים שמשוה לא טוב קורה. הילדים שלנו צריכים לדעת שיש להם יכולת לסמוך עלינו ושניתן לתפקד ולקבל החלטות גם בעיתות מצוקה. חשוב גם להסביר להם שזה טבעי לפחד, כי הפחד מסייע לנו לשמור על עצמנו ולקבל החלטות שיגנו עלינו בזמן אמת, כמו להכנס לממ"ד או לרדת למקלט. חשוב לנסות ולשלב את הילדים בשגרת היום החדשה ולתת להם תחומי אחריות משלהם בזמן שאזעקות נשמעות, כדי להפחית את תחושת חוסר האונים.

"ואברם כבד מאד במקנה, בכסף ובזהב..." שואלים הז"ל: על יסוד מה המסקנה, שאברהם נעשה בעל-חוב גדול כשירד למצרים, ופרע את חובותיו בשובו משם לכנען? השיב בן כך הגאון רבי שלמה קלוגר, רבה של ברודי במאה הי"ט, בהסבר מבריק: אברהם אבינו היה בלא ספק שונא בצע, וכאשר מלך סדום קורא אליו, בשובו מן המלחמה בארבעת המלכים: "תן לי הנפש, והרכוש קח לך!" משיב לו אברהם: "הרימותי ידי אל ה'...אם מחוט ועד שרוך-נעל ואם אקח מכל אשר לך". תמוה הדבר, שכאשר פרעה נותן לו מתנות רבות, אין אברהם מביע התנגדות לקבל מתנות המצרים, ככתוב: "ולאברם היטיב (פרעה) בעבורה (בגלות שרה); ויהי לו צאן ובקר וחמורים, ועבדים ושפחות, ואתונות וגמלים". התנהגות מיוחדת זו מוסברת בכך, שאברהם אבינו היה אותה שעה עני מרוד, שנאלץ ליטול על עצמו חובות כבדים כשהיה בדרך למצרים. משום כך סטה, שלא ברצונו, ממנהגו הקבוע כל הימים ונאות לקבל מפרעה את המתנות שהשפיע עליו. ובשובו ממצרים לכנען, עבר אברהם באכסניות ששהה בהן בדרך למצרים ופרע את כל חובותיו.

כל הישועות והברכות לניסים וטובה בכורי שתורמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן המדה לרפואת ניסים בן סולטן ולהצלחת כל ילדיהם

מרכות איהוים
לשלמה ומלכה זינדי להולדת הבת **ליאה**
יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה לשנים רבות וטובות ותרוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלצכם

מרכות איהוים
לאכירן וזה"ל שפיר להולדת הבת **הלכל-שרה**
יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה לשנים רבות וטובות ותרוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלצכם

כל הישועות והברכות למרדכי מוילנא בן גיראן שתורמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה ויזכה לזיווג הגון שירוהו נחת מילדיו, נכדיו ומכל יוצאי חלציו יתגשמו משאלותיו לטובה

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגב" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מרכות איהוים
לרפואה שלימה לטובה בכורי בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אברה ושר"ה יגדיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים

מרכות איהוים
מאיר וידיה אבטיבול על זיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות ונחת מיוצאי חלציהם

מרכות איהוים
לאכירן ומירד שלומי להולדת הבת **ניי**
יהי רצון שיעילה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ושנים. ונחת למנשה ודבורה יצחק-מור ולאמרי ודעה שלומי

- מנייני ערבית ביבנה (חלק א')**
- 17: 05 - בית הכנסת "אוהל מועד"
 - 17: 05 - בית הכנסת "מרדכי יצחק"
 - 19: 00 - בית הכנסת האשכנזי רח' הדרור
 - 19: 00 - בית המדרש "הוד והדר"
 - 19: 30 - בית כנסת "אוהל מש" רח' הנשר.
 - 19: 50 - כולל "ברכת יצחק" רח' הילוך
 - 20: 10 - כולל "נחל ציון"
 - 21: 30 - כולל "אור ציון ובית שמשון".
 - 23: 00 - בית כנסת "בוכריס".

מרכות איהוים
לע"י הצנעה והענוה אברהם קזבני בן פרנטי ז"ל יטי חשון פקידת שנתו

מרכות איהוים
לע"י הצנעה והענוה שמחה סויסה בת חנה ז"ל כי חשון פקידת שנתה

מרכות איהוים
לע"י הצנעה והענוה סול-בן-דוד בת פריחה ז"ל השבוע פקידת שנתה

מרכות איהוים
לע"י הצנעה והענוה יחיאל אודי בן חניה ז"ל יגי חשון פקידת שנתו

מרכות איהוים
לע"י הצנעה והענוה יעקב נאמן בן חנוס אהרון ז"ל יצחק סבג בן אסתר ז"ל ורדה בראל בת נעימה ז"ל רבקה מורנו בת שרה ז"ל זליכה גמזו-לטובה בת חנה ז"ל רות-אפרת ז"ל בת גילה שתחיה אסתייה כוכבה נמו בת מרים ושמואל ז"ל פריחה גולן בת רבקה ז"ל

שבת שלום ומבורך

לע"י הצנעה והענוה
ירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף יצורו בן דינה ז"ל מאיר רובין בן ברכוסה ז"ל בצלאל לבאי בן שדיה ויחיאל ז"ל אפרים מור בן מרים ויוסף ז"ל תיבה-אביבה בת דינה ז"ל פריחה אבדגי בת סולטנה ז"ל

לע"י הצנעה והענוה
בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

לע"י הצנעה והענוה
רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- : שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שרתי מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרונת בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרתי מנב"ת ירון-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרני בת מרי מנב"ת

לע"י הצנעה והענוה
אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרונת בן ביבי הי"ו שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושודאי הי"ו שרה-גיבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימה בת גויריגה מנב"ת בהטרי אישאנן בת נוצר מנב"ת דינה ללזרי בת סולטנה מנב"ת

לע"י הצנעה והענוה
מירדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור